

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

Tot wijziging van het Besluit vergoedingen Kernenergiewet

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat van, nr. IenW/BSK- , Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op artikel 74 van de Kernenergiewet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van , nr.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat van, nr. IenW/BSK-, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit vergoedingen Kernenergiewet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2 wordt "van de Regeling beveiliging nucleaire inrichtingen en splijtstoffen" vervangen door "van de ANVS-Verordening nucleaire drukapparatuur, beveiliging en ontmanteling" en wordt het bedrag "€ 3680" vervangen door "€ 1.332".

B

Artikel 3 vervalt.

C

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 755.280" vervangen door "€ 906.000";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 377.640" vervangen door "€ 453.000";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 251.760" vervangen door "€ 302.000".
2. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:
- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 3.776.400" vervangen door "€ 4.530.000";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 1.888.200" vervangen door "€ 2.265.000";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 1.007.040" vervangen door "€ 1.208.000".

D

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 251.760" vervangen door "€ 302.000";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 251.760" vervangen door "€ 302.000";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 125.880" vervangen door "€ 151.000".
2. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:
- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 1.258.800" vervangen door "€ 1.510.000";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 755.280" vervangen door "€ 906.000";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 377.640" vervangen door "€ 453.000".

E

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 125.880" vervangen door "€ 151.000";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 62.940" vervangen door "€ 75.500";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 31.470" vervangen door "€ 37.750".
2. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:
- a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 62.940" vervangen door "€ 75.500";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 31.470" vervangen door "€ 37.750";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 31.470" vervangen door "€ 37.750".

F

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 13.984" vervangen door "€ 16.872";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 6.624" vervangen door "€ 7.992";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 53.728" vervangen door "€ 64.824".
2. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. In onderdeel a wordt het bedrag "€ 27.232" vervangen door "€ 32.856";
 - b. In onderdeel b wordt het bedrag "€ 14.352" vervangen door "€ 17.316";
 - c. In onderdeel c wordt het bedrag "€ 90.528" vervangen door "€ 109.224".

G

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Het bedrag dat jaarlijks verschuldigd is voor de periode vanaf het moment waarop de vergunning voor de oprichting van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet in werking is getreden tot het moment waarop de besluiten tot intrekking van de vergunningen op grond van artikel 15, onderdeel b, van de wet in werking zijn getreden bedraagt:
 - a. € 1.117.400 indien de vergunning betrekking heeft op een inrichting waarin kernenergie kan worden vrijgemaakt om elektriciteit op te wekken;
 - b. € 286.900 indien de vergunning betrekking heeft op een inrichting waarin kernenergie kan worden vrijgemaakt met een ander doel dan om elektriciteit op te wekken met een nominaal vermogen van minder dan 10 MW;
 - c. € 558.700 indien de vergunning betrekking heeft op een inrichting waarin kernenergie kan worden vrijgemaakt met een ander doel dan om elektriciteit op te wekken met een nominaal vermogen van 10 MW of meer;
 - d. € 135.900 indien de vergunning betrekking heeft op een andere inrichting dan genoemd in de onderdelen a, b en c.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, bedraagt het bedrag dat jaarlijks verschuldigd is voor een inrichting waarin kernenergie kon worden vrijgemaakt om elektriciteit op te wekken die vóór 23 december 2015 buiten werking is gesteld:
 - a. € 30.200 voor de periode tot dat een vergunning voor ontmanteling van de inrichting in werking is getreden;
 - b. € 558.700 voor de periode vanaf het moment waarop de vergunning voor de ontmanteling van die inrichting in werking is getreden tot het moment waarop het besluit tot intrekking van de ontmantelingsvergunning in werking is getreden.

H

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Indien een milieueffectrapport als bedoeld in de Omgevingswet wordt gemaakt, worden de bedragen genoemd in de artikelen 4, tweede lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, en 7, tweede lid, met € 15.984 verhoogd.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Indien de Commissie voor de milieueffectrapportage, bedoeld in de Omgevingswet, wordt gevraagd om advies uit te brengen over een milieueffectrapport, worden de bedragen genoemd in de artikelen 4, tweede lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, en 7, tweede lid, met de kosten van dit advies verhoogd.
3. Het derde lid komt te luiden:
 3. Indien een extern advies wordt gevraagd anders dan bedoeld in het tweede lid, worden de bedragen, bedoeld in de artikelen 2, 4, 5, 6, 7, 10, 10a en 10b, met de kosten van dit externe advies verhoogd.
4. Het vierde lid komt te luiden:
 4. De bedragen, bedoeld in de artikelen 4, tweede lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, en 7, tweede lid, worden verhoogd met:
 - a. De kosten van kennisgevingen in Nederland indien bij de voorbereiding van de vergunning toepassing is gegeven aan artikel 17, eerste lid, van de wet;
 - b. De kosten van kennisgeving indien van het ontwerp van het te nemen en van het genomen besluit op basis van een wettelijk voorschrift kennis is gegeven in het buitenland.

I

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid komt "een inschrijving of" te vervallen en wordt het bedrag "€ 500" vervangen door "€ 744";
2. In het tweede lid komt "een inschrijving of" te vervallen en wordt het bedrag "€ 500" vervangen door "€ 744";
3. In het vierde lid wordt het bedrag "€ 5000" vervangen door "€ 8.880".

J

Na artikel 10 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 10a

1. Het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 3.5 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming bedraagt € 2.331.
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 3.5 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming € 5.550, indien bij de

voorbereiding van de vergunning toepassing is gegeven aan artikel 11.1 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid bedraagt het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 3.5 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming € 13.320, indien de aanvraag betrekking heeft op een categorie 1-stof, categorie 2-stof of categorie 3-stof als bedoeld in de Regeling basisveiligheidsnormen stralingsbescherming of een complexvergunning als bedoeld in artikel 3.2 van de Regeling basisveiligheidsnormen stralingsbescherming en daarbij tevens gegevens over een beveiligingsplan, een bedrijfsnoodplan of een beëindigingsplan als bedoeld in artikel 3.3 van de Regeling basisveiligheidsnormen stralingsbescherming worden verstrekt.
4. In afwijking van het eerste tot en met derde lid bedraagt het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 3.5 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming € 1.332.
5. In afwijking van het vierde lid is geen bedrag verschuldigd voor een administratieve wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 3.5 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming.
6. Het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening bij beschikking van specifieke vrijstellingswaarden als bedoeld in artikel 3.19 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming of de verlening bij beschikking van specifieke vrijgavewaarden als bedoeld in artikel 3.21 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming bedraagt € 16.650.

Artikel 10b

1. Het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van het Besluit vervoer splijtstoffen, ertsen en radioactieve stoffen bedraagt € 333.
2. Het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 5, onderdeel d, van het Besluit vervoer splijtstoffen, ertsen en radioactieve stoffen bedraagt € 1.748.
3. Het bedrag dat verschuldigd is voor de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel a, van het Besluit vervoer splijtstoffen, ertsen en radioactieve stoffen bedraagt € 333.
4. Het bedrag dat verschuldigd is voor het in behandeling nemen van een aanvraag om goedkeuring van een collo voor radioactieve stoffen op grond van artikelen 8, eerste lid, 11, 14, eerste en tweede lid, en 19, eerste lid, van het Besluit vervoer splijtstoffen, ertsen en radioactieve stoffen in samenhang met:
 - a. hoofdstuk 6.4 van bijlage 1 van de Regeling vervoer over de spoorweg van gevaarlijke stoffen, zijnde het Reglement betreffende het internationaal spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen behorende bij het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer;
 - b. hoofdstuk 6.4 van bijlage 1 van de Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen, zijnde bijlagen A en B van de Europese overeenkomst voor het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg;
 - c. hoofdstuk 6.1 van bijlage 1 van de Regeling vervoer over de binnenwateren van gevaarlijke stoffen, zijnde de bijlage bij de Europese overeenkomst voor het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren;
 - d. paragraaf 5.1.5 van de International Maritime Dangerous Goods Code, bedoeld in hoofdstuk VII, deel A-1, van het op 1 november 1974 te Londen tot

stand gekomen Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (Trb. 1976, 157) en de bij dat verdrag behorende bindende protocollen, aanhangsels en bijlagen; of

e. paragraaf 1.2.2 van de technische voorschriften behorend bij bijlage 18 van het op 7 december 1944 te Chicago tot stand gekomen Verdrag inzake de internationale burgerlijke luchtvaart, bedraagt € 24.864.

5. Het bedrag dat verschuldigd is voor de goedkeuring van een collo voor radioactieve stoffen als bedoeld in het vierde lid, bedraagt € 24.864.
6. Het bedrag dat verschuldigd is voor de validatie van een door het bevoegd gezag van een derde land goedgekeurde collo voor radioactieve stoffen als bedoeld in het vierde lid, bedraagt € 1.110.

K

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

- a. In onderdeel a vervalt "3, eerste lid,";
- b. In onderdeel b wordt "3, tweede lid" vervangen door "2";
- c. In onderdeel c vervalt ", eerste lid".
- d. De onderdelen d en e komen te luiden:
 - d. tegelijk met de bekendmaking van de verlenging van de inschrijving en de verlening van de erkenning als bedoeld in artikel 10;
 - e. tegelijk met de bekendmaking van de vergunning, de vrijstelling of de vrijgave als bedoeld in artikel 10a;
- e.
- e. Na onderdeel e wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - f. tegelijk met de bekendmaking van de vergunning, de goedkeuring of de validatie als bedoeld in artikel 10b.

2. Onder vernummering van het tweede tot het vijfde lid worden drie leden ingevoegd, luidende:

2. Indien een vergunning wordt verleend voor de oprichting van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet, dan brengt de Autoriteit het op grond van artikel 8 verschuldigde bedrag in rekening en verzendt in afwijking van het eerste lid, onderdeel c, een besluit daartoe binnen een maand na de inwerkingtreding van die vergunning, waarbij het bedrag wordt verminderd naar rato van het verstreken aantal hele maanden in dat jaar gerekend tot de datum van inwerkingtreding van die vergunning.

3. Indien de vergunningen van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet worden ingetrokken, wordt een in datzelfde jaar op grond van het eerste lid, onderdeel c, in rekening gebracht bedrag door de Autoriteit bij besluit binnen een maand na de datum van inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot intrekking verminderd naar rato van het resterend aantal hele maanden in dat jaar gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot intrekking.

4. Indien een vergunning wordt verleend voor de ontmanteling van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet waarin kernenergie kon worden vrijgemaakt om elektriciteit op te wekken die vóór 23 december 2015 buiten werking is gesteld, dan brengt de Autoriteit het op grond van artikel 8, tweede lid, onderdeel b, verschuldigde bedrag in rekening en verzendt een besluit daartoe binnen een maand na datum van inwerkingtreding van die vergunning, waarbij het bedrag wordt verminderd:

- a. Naar rato van het verstreken aantal hele maanden in dat jaar gerekend tot de datum van inwerkingtreding van de vergunning voor de ontmanteling; en
- b. Met het eerder in datzelfde jaar op grond van artikel 8, tweede lid, onderdeel a, in rekening gebrachte bedrag verminderd naar rato van het aantal hele verstreken maanden in dat jaar gerekend tot de datum van inwerkingtreding van de ontmantelingsvergunning.

3. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Op de inning van de bedragen, bedoeld in de artikelen 4, eerste lid, 5, eerste lid, 6, eerste lid, 7, eerste lid, en 10b, vierde lid, is titel 4.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

L

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na "het bedrag van het in de bijlage bij dit besluit "ingevoegd "vermelde", wordt "het in dat jaar geldende tarief schaal 13" vervangen door "het gemiddelde van de in dat jaar geldende tarieven schaal 12 en schaal 13" en wordt "het Handboek Financiële Informatie en Administratie Rijksoverheid" vervangen door "de Handleiding Overheidstarieven".
2. Het tweede lid vervalt, onder vernummering van het derde lid tot het tweede lid.

M

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

Het tweede lid alsmede de aanduiding "1" voor het eerste lid vervallen.

N

De bijlage wordt vervangen door de bijlage behorende bij dit besluit.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2027.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT – OPENBAAR
VERVOER EN MILIEU,

A.A. Aartsen

Bijlage als bedoeld in artikel I, onderdeel N, van dit besluit

Bijlage als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van het Besluit, houdende regels inzake de in het kader van de Kernenergiewet in rekening te brengen kosten (Besluit vergoedingen Kernenergiewet)

In behandeling nemen aanvraag als bedoeld in of vergunning als bedoeld in:	Aantal uren:	Aantal voltijdseenheden:
Artikel 2	12	
Artikel 4, eerste lid, onderdeel a		6
Artikel 4, eerste lid, onderdeel b		3
Artikel 4, eerste lid, onderdeel c		2
Artikel 4, tweede lid, onderdeel a		30
Artikel 4, tweede lid, onderdeel b		15
Artikel 4, tweede lid, onderdeel c		8
Artikel 5, eerste lid, onderdeel a		2
Artikel 5, eerste lid, onderdeel b		2
Artikel 5, eerste lid, onderdeel c		1
Artikel 5, tweede lid, onderdeel a		10
Artikel 5, tweede lid, onderdeel b		6
Artikel 5, tweede lid, onderdeel c		3
Artikel 6, eerste lid, onderdeel a		1
Artikel 6, eerste lid, onderdeel b		0,5
Artikel 6, eerste lid, onderdeel c		0,25
Artikel 6, tweede lid, onderdeel a		0,5
Artikel 6, tweede lid, onderdeel b		0,25
Artikel 6, tweede lid, onderdeel c		0,25
Artikel 7, eerste lid, onderdeel a	152	
Artikel 7, eerste lid, onderdeel b	72	
Artikel 7, eerste lid, onderdeel c	584	
Artikel 7, tweede lid, onderdeel a	296	
Artikel 7, tweede lid, onderdeel b	156	
Artikel 7, tweede lid, onderdeel c	984	
Artikel 8, eerste lid, onderdeel a		7,4
Artikel 8, eerste lid, onderdeel b		1,9
Artikel 8, eerste lid, onderdeel c		3,7
Artikel 8, eerste lid, onderdeel d		0,9
Artikel 8, tweede lid, onderdeel a		0,2
Artikel 8, tweede lid, onderdeel b		3,7
Artikel 9, eerste lid	144	
Artikel 10, eerste lid	6,7	
Artikel 10, tweede lid	6,7	
Artikel 10, derde lid	17,4	
Artikel 10, vierde lid	80	
Artikel 10a, eerste lid	21	
Artikel 10a, tweede lid	50	
Artikel 10a, derde lid	120	
Artikel 10a, vierde lid	12	
Artikel 10a, zesde lid	150	

Artikel 10b, eerste lid	3	
Artikel 10b, tweede lid	15,75	
Artikel 10b, derde lid	3	
Artikel 10b, vierde lid	224	
Artikel 10b, vijfde lid	224	
Artikel 10b, zesde lid	10	

NOTA VAN TOELICHTING

A. Algemeen deel

1. Aanleiding en doel

Op grond van artikel 74 Kernenergiewet moet de sector bijdragen in de uitvoeringskosten hiervan. De verschuldigde vergoedingen voor deze kosten zijn vastgesteld in het Besluit vergoedingen Kernenergiewet (hierna: BvK).

In de periode 2016-2021 is het BvK geëvalueerd. De inzichten uit deze evaluatie vormden de basis voor het advies van de Autoriteit Nucleaire Veiligheid en Stralingsbescherming (hierna: de Autoriteit) aan het Directoraat-generaal Milieu en Internationaal van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat van 2021 "Advies ANVS aan DGMI over herziening van het Besluit vergoedingen Kernenergiewet"¹ (hierna: Adviesrapport 2021). De evaluatie en het advies was enerzijds gericht op het onderzoeken van het toevoegen van vergoedingen aan de stralingszijde en anderzijds op het evalueren/verbeteren van de bestaande bedragen. Naar aanleiding van het Adviesrapport 2021 is de onderhavige wijziging van het BvK vastgesteld. Het doel van de wijzigingen is om het BvK meer toe te spitsen op de huidige praktijk en op de (verwachte) ontwikkelingen in de sector. Dit wordt hoofdzakelijk gerealiseerd door:

1. Herberekening van vergoedingen op basis van actuele inzet, tariefschalen en overheidstarieven;
2. Vergoedingen voor toezicht tijdens de oprichting van nucleaire inrichtingen; en
3. Vergoedingen voor toelatingen stralingstoepassingen, transportvergunningen en goedkeuringen van transportverpakkingen (colli) en validatie daarvan.

2. Achtergrond en evaluatie

2.1 Besluit vergoedingen Kernenergiewet

Het BvK is de opvolger van het Bijdragenbesluit Kernenergiewet 1981. De Autoriteit brengt de vergoedingen conform het BvK in rekening bij het nucleaire werkterrein en bij onderdelen van het stralingstoepassingen domein, inclusief transport van radioactief materiaal. Ontvanger van de vergoedingen is de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat). Dit ministerie financiert de Autoriteit uit de algemene middelen.

In het BvK is vastgelegd in welke gevallen vergoedingen verschuldigd zijn als bijdrage in de uitvoeringskosten van de Kernenergiewet en wat de hoogte van die vergoedingen is. Het gaat kort gezegd om vergoedingen voor:

- Vergunningen voor het transport van splijtstoffen;
- Vergunningen voor nucleaire inrichtingen;
- Toezicht op nucleaire inrichtingen vanaf het moment waarop de inrichting in werking is totdat de verleende vergunningen zijn ingetrokken;
- Toeslagen voor beoordeling van een verplicht milieueffectrapport (hierna: MER), verplichte advisering door de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna:

¹ Advies ANVS aan DGMI over herziening Besluit vergoedingen Kernenergiewet, Den Haag, 17 februari 2021.

Commissie mer), externe adviezen en kennisgevingen van (ontwerp)vergunningen; en

- Registraties van stralingsartsen en stralingsbeschermingsdeskundigen en erkenningen van opleidingen en dosimetrische diensten.

Mede vanwege het ontbreken van een tijdschrijfsysteem is gekozen voor een systeem van vooraf vastgestelde bedragen. Hierdoor hebben betrokkenen zekerheid over de hoogte van de verschuldigde bijdragen. Uitzondering hierop vormen de kosten van extern advies die op factuurbasis in rekening worden gebracht.

2.2 Evaluatietraject

Het BvK is geëvalueerd. De evaluatie is in 2016 gestart overeenkomstig de nota van toelichting behorende bij het BvK: *'In 2016 zal dit Besluit en de daarin opgenomen bijdragen worden geëvalueerd met het oog op het nemen van verdere stappen richting een hogere mate van kostendekkendheid'*. Een conclusie van die eerste evaluatie was dat verhoging van de kosteneffectiviteit mogelijk is. Een aanbeveling was om eerst meer inzicht in de kosten van activiteiten te krijgen.

Op basis van de aanbevelingen uit de evaluatie heeft de Autoriteit vanaf 2017 de volgende acties ondernomen:

1. De nucleaire vergunninghouders zijn in 2017 schriftelijk geïnformeerd over de wijze waarop de Autoriteit omgaat met het inhuren en doorbelasten van externe specialistische kennis.
2. De Autoriteit kent een reguliere jaarplanningscyclus met bijbehorende inzet, maar kent geen systeem van tijdregistratie. Om zicht te krijgen in de tijdsbestedingen is vanaf najaar 2018 een jaar lang tijd op specifieke activiteiten geschreven door ongeveer zestig medewerkers. Hoofdvraag was of de geschreven tijd overeenkwam met de inzet genoemd in het BvK, hoe eventuele verschillen te verklaren zijn en of aanpassingen gewenst zijn.
3. De resultaten van het tijdschrijven zijn vanaf 2019 kwantitatief en kwalitatief beoordeeld en waar nodig aangevuld met informatie uit nadere interviews. Op basis hiervan zijn concrete voorstellen geformuleerd over de herziening van het BvK.

De bevindingen uit het nader onderzoek en de voorstellen zijn in het Adviesrapport 2021 opgenomen.

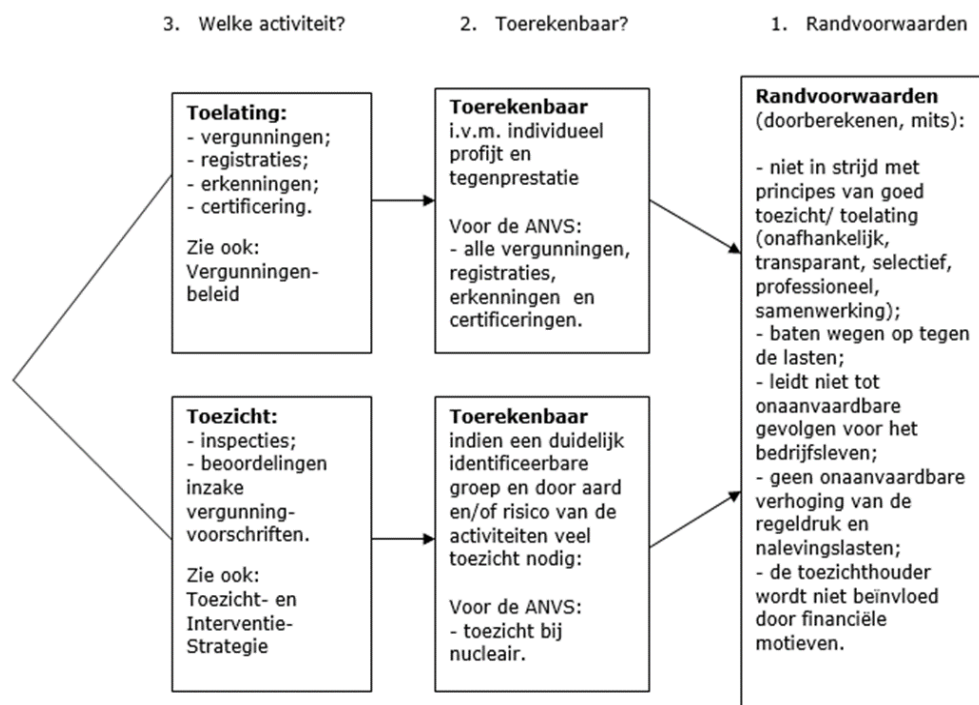
2.3 Uitgangspunten wijzigingen

De conclusie uit bovenstaande kwantitatieve en kwalitatieve analyse is dat het BvK op onderdelen moet worden aangepast.

Het BvK is gebaseerd op het interdepartementale beleidsdocument 'Maat Houden 1996'. In 2014, dus na de inwerkingtreding van het BvK, is dit kader geactualiseerd². Over deze laatste versie heeft daarnaast de Raad van State voorlichting uitgebracht, in verband met het doorberekenen van kosten door de NVWA³. 'Maat Houden 2014', inclusief de voorlichting van de Raad van State, is het actuele kader dat gebruikt is bij het aanpassen van het BvK. Het document biedt een rijks breed kader voor wetgevingsbeleid ten aanzien van de vraag of, en zo ja, onder welke voorwaarden doorberekening van toelatings- en handhavingskosten mogelijk is.

In onderstaand overzicht worden de uitgangspunten en randvoorwaarden uit 'Maat Houden 2014' op de taken en verantwoordelijkheden van de Autoriteit gelegd.

Schema Maat Houden toegepast op de ANVS

2.4 Wat doorbelasten?

Voor bepaalde toelatingsactiviteiten worden in het BvK kosten in rekening gebracht. Volgens 'Maathouden 2014' kan bij toelating honderd procent worden doorbelast en dat is dan ook het uitgangspunt bij het actualiseren van de tarieven. Dit betekent dat voor toelating het BvK wordt uitgebreid. Nu worden vergoedingen gevraagd voor nucleaire

² Maathouden 2014, Rapport van de interdepartementale wg Herziening Maathouden, 2014. Zie tevens Stcr.18 juni 2014, 16734.

³ Raad van State, Advies W15.16.0069/IV/Vo, september 2016, Kamerstukken II 2015/2016, 33 835, nr. 46

inrichtingen, sommige transportvergunningen, registraties van stralingsdeskundigen en – artsen en opleidingen. Daar komen bij:

- Vergunningen voor stralingstoepassingen;
- Transportvergunningen; en
- Goedkeuringen van transportverpakkingen (colli) en validatie daarvan.

Op dit moment wordt aan bedrijven en instellingen met stralingstoepassingen slechts beperkt kosten doorberekend. Bijdragen voor de uitvoeringskosten van de Kernenergiewet worden vooral aan nucleaire installaties uit het oogpunt van nucleaire veiligheid in rekening gebracht. Deze onevenwichtigheid zit sinds 2013 in het BvK. Dit heeft met name te maken met de relatief kleine bedragen die het doorbelasten van toelatingen voor stralingstoepassingen zou opbrengen en de destijds relatief hoge uitvoeringskosten daarvoor door bijvoorbeeld het gebruik van acceptgiro's, handmatige boekhouding, etc. Door ICT-ontwikkelingen is dit argument niet langer valide. Dat maakt een meer uniforme lijn voor het nucleaire werkterrein en het stralingstoepassingen domein mogelijk.

In het BvK wordt toezicht doorbelast naar de nucleaire sector, niet naar de overige sectoren. Volgens 'Maat Houden 2014' worden toezicht en handhaving in beginsel uit de algemene middelen betaald vanwege het algemeen belang dat daarmee is gediend. In 'Maathouden 2014' wordt de nucleaire sector echter expliciet genoemd als voorbeeld van een uitzondering hierop. Dit heeft te maken met de aard en het risico van de activiteiten die veel en intensief toezicht vergen. Dit geldt niet voor de andere sectoren waarop de Autoriteit toezicht houdt. In dit kader is ervoor gekozen om toezichtkosten alleen door te blijven belasten naar de nucleaire sector en niet naar andere sectoren zoals stralingstoepassingen en transport. Wel wordt het BvK uitgebreid met toezicht tijdens de oprichting/bouw van nieuwe nucleaire installaties.

2.5 Hoe doorbelasten?

Transparantie over de opbouw van de bijdragen komt zowel in 'Maathouden 2014' als in de evaluatie van het BvK terug als een belangrijke voorwaarde voor het doorberekenen. Door middel van een periode van tijdschrijven is zover mogelijk duidelijkheid verkregen over de daadwerkelijke tijdsinspanning door de Autoriteit op verschillende taken. Daar waar data ontbraken tijdens deze periode, omdat vergunningen niet in de tijdschrijfperiode zijn verleend, of onvoldoende inzicht geven door de complexiteit van tijdsbesteding is gebruik gemaakt van onderbouwde ramingen. De verschuldigde bijdragen zijn vastgesteld door de inzet te vermenigvuldigen met het gemiddelde van de actuele tariefschalen maal het bijbehorende uurtarief c.q. de totale kosten per fte.

3. Hoofdpijnen van het wijzigingsbesluit

Op basis van de uitkomsten van de evaluatie is met dit besluit het BvK als volgt aangepast:

3.1 Toelating nucleaire inrichtingen

Het BvK maakt onderscheid tussen het soort vergunning dat aangevraagd wordt, elk met een eigen vergoeding. Hierbinnen wordt onderscheid gemaakt tussen de kosten voor het in behandeling nemen van de aanvraag en het verlenen van de vergunning. Voor vergunningswijzigingen is daarnaast een onderscheid gemaakt tussen relatief eenvoudige en complexe vergunningswijzigingen. In het BvK zijn hiervoor criteria opgenomen (artikel 1). Additionele vergoedingen zijn ingesteld voor de inhuur van extern specialistisch advies, voor kennisgevingen en voor de beoordeling van een milieueffectrapport.

In het onderhavige wijzigingsbesluit zijn de volgende aanpassingen in het BvK aangebracht naar aanleiding van de evaluatie:

- De formatieve salarisschalen van vergunningverleners bij de Autoriteit liggen meestal tussen 12 en 13. Bij de bepaling van de nieuwe bedragen wordt daarom uitgegaan van een gemiddelde hiervan. Dit betekent dat op basis van de Handleiding Overheidstarieven 2025 een bedrag van 111 euro per uur. De bijdragen in het BvK voor het in behandeling nemen van de aanvraag en voor de verlening van de vergunning zijn hierop aangepast.
- De mogelijkheid om een vergoeding voor een splijtstofvergunning (artikel 3) te vragen vervalt. In de praktijk is namelijk gebleken dat de bij een splijtstofvergunning vergunde activiteiten ook nopen tot een aanpassing van de inrichtingsvergunning. Omdat bij samenloop van meerdere aanvragen het hoogste bedrag geldt, is in dat geval altijd alleen de bijdrage voor de vergunning voor een inrichting verschuldigd.

3.2 Toezicht nucleaire inrichtingen

De vergoedingen voor het toezicht op nucleaire installaties hadden betrekking op het regulier toezicht (artikel 8, eerste lid) en op de beoordelingen van de wettelijk verplichte tienjaarlijkse zelfevaluaties (10EVA) op grond van artikel 11 van de Regeling nucleaire veiligheid kerninstallaties (artikel 8, tweede lid). De hoogte van de verschuldigde vergoedingen was afhankelijk van het type nucleaire inrichting.

In het onderhavige wijzigingsbesluit zijn hierin de volgende aanpassingen aangebracht naar aanleiding van de evaluatie:

Verhouding toezichtlast

Bij de evaluatie van het BvK heeft de Autoriteit gekeken naar de verhouding van de bijdragen voor toezicht tussen de verschillende installaties en deze vergeleken met de praktijk, zowel op basis van tijdschrijven als op basis van de capaciteitstoedeling. Daaruit is een nieuwe verdeling gekomen, namelijk:

Kerncentrale Dodewaard (KCD): 1

Hoger Onderwijs Reactor te Delft (HOR): 10

Hoge Flux Reactor (HFR): 20
Onderzoekslocatie Petten (OLP), Urenco, COVRA: 5 ieder
Kerncentrale Borssele (KCB): 40

Uit deze cijfers blijkt dus, zoals hierboven te zien, dat de toezichtsinspanningen van de ANVS bij de Hoger Onderwijs Reactor te Delft dus tien keer zo hoog waren als bij de Kerncentrale Dodewaard, die van Kerncentrale Borssele 40 keer zo hoog als de Kerncentrale Dodewaard, et cetera.

De nieuwe verdeling doet hiermee meer recht aan de feitelijke jaarlijkse toezichtlast en zien we terug in de jaarlijks verschuldigde bijdragen. Daartoe is voor kerncentrales die niet worden gebruikt voor elektriciteitsopwekking een nieuw onderscheid gemaakt tussen reactoren met een nominaal vermogen van 10 MW of meer en reactoren met minder dan 10 MW nominaal vermogen. Hierdoor is de verschuldigde bijdrage in de kosten van het toezicht beter toegesneden op de aard van de inrichting. De Hoge Flux Reactor en de (toekomstige) Pallas reactor te Petten hebben bijvoorbeeld een nominaal vermogen van circa 50 MW respectievelijk 25 MW. De Hoger Onderwijs Reactor van de TU Delft heeft slechts een nominaal vermogen van circa 2 MW.

Bij artikel 8, eerste lid (nieuw) gaat het concreet om de volgende inrichtingen:

- Onderdeel a: Kerncentrale Borssele (ook eventueel nieuw op te richten kernenergiecentrales vallen hier onder vanaf het moment van oprichting);
- Onderdeel b: de Hoger Onderwijs Reactor te Delft (HOR);
- Onderdeel c: de Hoge Flux Reactor (HFR) en PALLAS-reactor in Petten; en
- Onderdeel d: Urenco, COVRA en de onderzoekslocatie Petten (OLP).

In artikel 8, tweede lid (nieuw) was al de bijdrage opgenomen voor het toezicht op de Kerncentrale Dodewaard (KCD) tijdens de fase van veilige insluiting. Hiernaast is een nieuwe bijdrage geïntroduceerd voor het toezicht tijdens de ontmantelingsfase vanaf 2045 (zie nader hieronder).

De verschuldigde bedragen zijn voor de verschillende categorieën inrichtingen conform het Adviesrapport 2021 aangepast rekening houdend met de verwachte inzet, het gemiddelde van de tariefschalen voor nucleaire toezichthouders (schaal 12 en 13) en de actuele bijbehorende loonkosten per fte conform de Handleiding Overheidstarieven (HOT).

Toezicht tijdens oprichtingsfase

Verder is geregeld dat voor alle typen inrichtingen ook een jaarlijkse vergoeding vereist is voor het toezicht tijdens de oprichtingsfase, inclusief toezicht tijdens de bouw (artikel 8, eerste lid,).

Op grond van het zoals dat luidde voor de onderhavige wijziging BvK is de vergunninghouder van een nucleaire inrichting jaarlijks een vast bedrag aan de Staat verschuldigd als bijdrage in de kosten van het noodzakelijke toezicht door de Autoriteit op de naleving vanaf het moment waarop de inrichting in bedrijf gaat tot en met de uiteindelijke ontmanteling. Het toezicht op de fase van oprichting valt daar dus niet onder. Onder het 'oprichten' wordt blijkens de memorie van toelichting bij de Kernenergiewet mede begrepen het bouwen van de inrichting.⁴ Vanaf de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit is de houder van een oprichtingsvergunning verplicht om ook een bijdrage te betalen voor het toezicht tijdens de oprichting van de

⁴ Stb. 1963, 82

nieuwe nucleaire inrichting. Deze verplichting zal ingaan op het moment waarop de vergunning als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de Kernenergiewet voor de oprichting van de nucleaire inrichting in werking is getreden, omdat vanaf dat moment het toezicht door de Autoriteit als formeel begint. Het toezicht tijdens de oprichting omvat niet alleen toezicht op de feitelijke bouwwerkzaamheden, maar ook bureautoezicht op procedures en veiligheidsdocumentatie. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de beoordeling van de benodigde interne procedures en de naleving daarvan, de opbouw van de organisatie en uitgewerkte (detail) ontwerpen van de installatie die gedurende de oprichting worden opgeleverd. Daarnaast kan de Autoriteit toezicht uitoefenen bij fabrikanten of leveranciers van belangrijke componenten.

De oprichtingsfase van een nieuwe nucleaire inrichting duurt vele jaren en vereist specifiek en intensief toezicht door de Autoriteit op de naleving vanwege de strenge veiligheidseisen en de betrokken belangen. Uit het rapport 'Maathouden 2014' blijkt dat het uit een oogpunt van het veroorzaker betaalt beginsel gerechtvaardigd is om een deel van de kosten van dit toezicht in rekening te brengen bij de vergunninghouder. Uit de ervaring van de Autoriteit met het toezicht op de oprichting van de PALLAS-reactor in Petten blijkt dat de inzet voor het toezicht in de oprichtingsfase vergelijkbaar is met het toezicht gedurende de operationele fase. Hierbij kan worden gedacht aan het aantal inspecteurs, specialisten en anderen (bijvoorbeeld juristen) die zich met het toezicht bezighouden, de hoeveelheid tijd die zij hiervoor nodig hebben en de hoeveelheid documenten die de Autoriteit moet beoordelen.

Geen aparte bijdrage voor 10EVA-toezicht

De aparte vergoeding voor het toezicht op 10EVA vervalt (voormalig artikel 8, tweede lid). Het gaat hier om de tienjaarlijkse zelfevaluatie van nucleaire inrichtingen. Hierbij dient de vergunninghouder een omvangrijke evaluatie uit te voeren waarbij de uitgangspunten die aan de vergunning ten grondslag liggen worden vergeleken met nieuwe ontwikkelingen inzake nucleaire veiligheid en stralingsbescherming. Op grond van de oude bepaling is de vergunninghouder van een nucleaire inrichting een aparte bijdrage verschuldigd voor de beoordeling van de verslagen, bedoeld in artikel 11, derde lid, in samenhang met artikel 13 van de Regeling nucleaire veiligheid kerninstallaties. Hoewel deze tienjaarlijkse evaluatie apart wordt beoordeeld door de Autoriteit, is het wel onderdeel van het regulier toezicht. Er zijn binnen de Autoriteit geen aangewezen deskundigen of inspecteurs die alleen tienjaarlijkse evaluaties doen. De beoordeling vindt plaats door specialisten en inspecteurs die ook regulier toezicht doen op hun werkterrein. Mede daarom wordt het nu niet langer opportuun geacht om voor 10EVA-toezicht nog een aparte bijdrage in rekening te brengen. Vergunninghouders betalen alleen nog een vaste jaarlijkse bijdrage voor het reguliere toezicht.

3.3 Toeslagen

Een aantal vergoedingen in het BvK is niet gebaseerd op een uurtarief maar op vaste kosten. Dit zijn de kosten voor beoordeling van een MER, een verplicht advies van de Commissie mer en de kosten voor kennisgevingen. Daarnaast wordt voor nucleaire vergunningen regelmatig externe expertise ingehuurd en doorbelast.

In het onderhavige wijzigingsbesluit zijn hierin de volgende aanpassingen aangebracht naar aanleiding van de evaluatie:

- Voor de beoordeling van een MER wordt een vaste extra bijdrage in rekening gebracht, ook als het gaat om een vrijwillig MER. In het BvK geldt de extra

bijdrage alleen voor een verplicht MER. Omdat een vrijwillig MER ook door de Autoriteit zal moeten worden beoordeeld, is het logisch om bij het indienen van een MER altijd een extra bijdrage te vragen voor de beoordeling hiervan;

- Hoewel het vragen van een toetsingsadvies aan de Commissie mer onder de Omgevingswet voor een project-MER niet langer verplicht is, zal een dergelijk advies veelal wel gewenst zijn. Een dergelijk advies komt de besluitvorming, en daarmee de aanvrager, ten goede. De Autoriteit heeft in de Handreiking vergunningverlening (april 2025) opgenomen wanneer zij een toetsingsadvies aan de Commissie mer vraagt. Er wordt geen vast bedrag meer in rekening gebracht maar aangesloten bij de systematiek voor externe expertise. De kosten van het toetsingsadvies worden op factuur basis door de Autoriteit aan de vergunninghouder doorberekend bij het verlenen van de vergunning;
- De kosten van kennisgevingen volgt de systematiek van de inhuur van externe expertise (factuur). Op welke wijze de Autoriteit kennisgevingen publiceert is neergelegd in de Handreiking vergunningverlening.

3.4 Toelating stralingstoepassingen

Het BvK heeft voor de stalingstoepassingen alleen betrekking op (artikel 10):

- (Her)registratie van de stralingsartsen;
- (Her)registratie van stralingsdeskundigen;
- Erkenning van opleidingsinstituten; en
- Erkenning van dosimetrische diensten.

Voor deze toelatingen is de Autoriteit het bevoegde gezag. Het grootste deel van het werk zit in de herregistraties waar sprake is van een vijfjaarlijkse herregistratie.

Op basis van de uitkomsten van het tijdschrijven zijn de bestaande vergoedingen aangepast omdat een aantal bedragen te hoog was ingeschat en omdat de kostentoedeling soms niet overeenstemt met de inzet. De vergoeding voor eerste registratie van stralingsartsen en stralingsdeskundigen vervalt, omdat dit een beperkte administratieve handeling vergt met navenante beperkte tijdsbesteding. De bijdrage voor erkenning van opleidingsinstituten blijft ongewijzigd.

Het domein van de stralingstoepassingen biedt diverse mogelijkheden om in het kader van de toelating nieuwe vergoedingen te introduceren voor bedrijven en instellingen. Het gaat hierbij onder meer om vergunningen vereist voor het gebruik van röntgen toestellen of deeltjesversnellers die gebruikt worden voor onderzoek, medische toepassingen en industriële toepassingen. In de evaluatie is naar de mogelijkheden gekeken en is hiervoor tijd geschreven. Hierbij is onderscheid gemaakt tussen administratieve wijziging van een vergunning, een inhoudelijke wijziging van een vergunning, een nieuwe/revisie van een vergunning waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen een korte procedure en een lange procedure.

Naar aanleiding van de evaluatie worden met dit besluit in het BvK in overeenstemming met het profijtbeginnsel de volgende nieuwe vergoedingen opgenomen voor (artikel 10a):

- Nieuwe vergunningen voor handelingen met toestellen en versnellers. De hoogte hiervan verschilt naar gelang de gevolgde procedure (regulier of uitgebreid). Sinds de invoering van de Omgevingswet is de revisievergunning een volledig ambtshalve instrument geworden (artikel 5.43 Ow). Dit betekent dat voor een revisievergunning op zichzelf geen vergoeding zal worden gevraagd. Indien een

- revisievergunning gecombineerd wordt met een wijzigingsvergunning wordt wel de bijdrage voor die wijzigingsvergunning in rekening gebracht;
- Een inhoudelijke wijziging van een vergunning. Alle wijzigingen worden daarbij gelijkgetrokken en wordt een uniform tarief gevraagd. Voor zuiver administratieve wijzigingen wordt geen vergoeding gevraagd;
- De verlening van een vergunning voor handelingen met toestellen of versnellers met categorie 1, 2 of 3-stoffen of van complexvergunningen indien bij de aanvraag gegevens moeten worden verstrekt over een beveiligingsplan, bedrijfsnoodplan of beëindigingsplan en deze gegevens in het kader van de vergunningverlening worden beoordeeld; en
- De verlening bij beschikking van specifieke vrijstellingswaarden of specifieke vrijgavewaarden van het controlestelsel.

De hoogte van de bijdragen is afhankelijk van de vastgestelde inzet, variërend van twaalf uur voor een wijzigingsvergunning tot 120 uur voor een 'complexe' vergunning of 150 uur voor de vaststelling bij beschikking van specifieke vrijstellings- of vrijgavewaarden.

3.5 Toelating transport (nucleair en stralingstoepassingen)

In het BvK wordt alleen voor transportvergunningen van splijtstoffen (categorie I-, categorie-I en categorie III-materiaal) een vergoeding gevraagd (artikel 2). Op basis van het tijdschrijven is geconstateerd dat een vergoeding voor de transportvergunningen gerechtvaardigd is, maar dat de werkelijke inzet aanzienlijk lager is. De verschuldigde bijdrage is daarom verlaagd.

Een bijdrage voor transportvergunningen van splijtstoffen 'overig' wordt niet opportuun geacht. Dit is ook elders in Europa niet gebruikelijk.

Op basis van het profijtbeginsel worden op basis van de evaluatie nieuwe vergoedingen geïntroduceerd voor (artikel 10b):

- Een transportvergunning '*special arrangement*';
- Transportvergunningen voor HASS en geneesmiddelen;
- De goedkeuring van transportverpakkingen (colli); en
- Validatie van goedkeuring van transportverpakkingen (colli).

De hoogte van de bijdragen is afhankelijk van de vastgestelde inzet, variërend van drie uur voor eenvoudige transportvergunningen tot 16 uur voor een 'special arrangement' en 224 uur voor de goedkeuring van een transportverpakking (eenmaal voor het vooroverleg en eenmaal voor de goedkeuring zelf). In België en het Verenigd Koninkrijk worden ook vergoedingen in rekening gebracht voor goedkeuring van dergelijke verpakkingen, soms zelfs fors hogere vergoedingen.

4. Gevolgen van het wijzigingsbesluit

Met dit besluit verandert de systematiek van het BvK niet wezenlijk. Wel vindt een actualisatieslag plaats van bestaande vergoedingen door middel van een aanpassing van bedragen op basis van recente inzichten, zijn nieuwe vergoedingen opgenomen voor vergunningen voor stralingstoepassingen, transportvergunningen en goedkeuring van transportverpakkingen en wordt nu ook een vergoeding gevraagd voor het toezicht op nucleaire inrichtingen in de fase van oprichting (inclusief bouwphase van gebouwen en installaties). Voor dit toezicht wordt nu ook meer maatwerk geboden door herverdeling

van de toezichtlast op basis van de minimaal vereiste inzet. Bij het toezicht op de nucleaire sector wordt middels dit besluit meer maatwerk geboden door een onderscheid te maken tussen kleine en grote(re) onderzoeksreactoren e.d. Ook hiermee worden de lasten eerlijker verdeeld. Hierdoor gaan sommige typen inrichtingen meer betalen, andere inrichtingen minder. Er is een nieuwe, separate bijdrage geïntroduceerd voor het intensieve toezicht op de toekomstige ontmanteling van Kerncentrale Dodewaard. Deze kerncentrale zit tot 2045 in veilige insluiting en vergt bijgevolg op dit moment weinig toezicht. De verschuldigde bedragen voor de beoordeling van 10EVA komen te vervallen. Dit valt onder het reguliere toezicht. Vergunninghouders betalen alleen nog een vaste jaarlijkse bijdrage voor het reguliere toezicht.

Tenslotte worden bijkomende kosten (toeslagen) meer dan voorheen op factuurbasis doorbelast. De mogelijkheid om kosten van extern advies door te belasten is uitgebreid naar alle toelatingen waarvoor een bijdrage wordt gevraagd.

De aangepaste en nieuwe vergoedingen vormen een betere weerspiegeling van de werkelijke uitvoeringskosten door de Autoriteit door gebruik te maken van de meest recente inzichten in de tijdsbesteding zowel voor toelatingen als toezicht (onder meer op basis van de tijdschrijfpilot), door middeling van salarisschalen en door gebruik te maken van de meest recente, bijbehorende, overheidstarieven.

Door de uitbreiding van de bestaande vergoedingen voor vergunningen voor de nucleaire inrichtingen met nieuwe vergoedingen voor onder meer toelatingen voor stralingstoepassingen, transportvergunningen en goedkeuring van transportverpakkingen, worden de kosten voor uitvoering van de Kernenergiwet evenwichtiger verdeeld over het nucleaire domein en het domein van de stralingstoepassingen. Daarmee worden de lasten eerlijker verdeeld.

Met de aanpassingen wordt de regeldruk dan wel de nalevingslasten voor de betrokken sectoren niet wezenlijk verhoogd. Wel brengt een deel van de wijzigingen lastenverzwaringen met zich mee.

5. Financiële gevolgen

De verwachting is dat dit besluit erin zal resulteren dat een groter deel van de uitvoeringskosten bij de sector in rekening wordt gebracht. Deze toename van de dekkingsgraad wordt hoofdzakelijk gerealiseerd door:

- Bijdragen voor de kosten van het toezicht op de oprichting van nucleaire installaties;
- Verhogen van bijdragen voor toezicht op kerncentrale Borssele, grote onderzoeksreactoren en het ontmantelen van Kerncentrale Dodewaard;
- Bijdragen voor vergunningen voor stralingstoepassingen en specifieke vrijstelling waarden of vrijgavewaarden alsmede transportvergunningen; en
- Een bijdrage in de kosten van goedkeuring van transportverpakkingen en validatie van dergelijke buitenlandse goedkeuringen.

Hier staat tegenover dat dit besluit deels ook resulteert in een afname van bijdragen die in rekening worden gebracht, namelijk door:

- Middeling van toepasselijke tariefschalen van vergunningverleners en toezichthouders (gemiddelde van schalen 12 en 13);

- Het vervallen van de aparte bijdrage voor 10EVA toezicht;
- Het vervallen van de bijdrage voor eerste inschrijving stralingsdeskundigen en -artsen; en
- De verlaging van de inzet voor de verlening van transportvergunningen splijtstoffen.

De verwachting is dat dit besluit per saldo zal resulteren in een beperkte toename van de dekkingsgraad van de totale kosten van de uitvoering van de Kernenergiewet. De bijdragen in de uitvoeringskosten die voor individuele toelatingen en het jaarlijkse toezicht op nucleaire installaties in rekening worden gebracht zijn gerechtvaardigd en aanvaardbaar omdat de werkelijke kosten slechts gedeeltelijk worden doorbelast. De inzet voor vergunningverlening is terughoudend vastgesteld. Zo zijn bijvoorbeeld noch opleidingsuren noch de inzet van ondersteunend personeel, inclusief juristen en management, meegerekend. Bij de vaststelling van de toezichtlast per type nucleaire installatie is verder uitgegaan van de inzet die minimaal vereist is. In de volgende evaluatie vanaf 2032 zullen de financiële gevolgen van de doorgevoerde aanpassingen worden meegenomen.

6. Uitvoering

Door de Autoriteit is een HUF-toets uitgevoerd. De uitkomsten daarvan zijn als volgt: PM

7. Evaluatie

Het BvK, zoals gewijzigd door dit besluit, wordt in 2032 geëvalueerd om te bezien of het stelsel van vergoedingen goed aansluit bij de praktijk en wat de gevolgen zijn voor de kostendekkendheid.

8. Advies en consultatie

Het ontwerpbesluit is van <...> gepubliceerd geweest op www.internetconsultatie.nl.

De internetconsultatie is vooraf actief onder de aandacht gebracht van nucleaire vergunninghouders, relevante brancheverenigingen en andere stakeholders door middel van een brief van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat.

PM resultaat

Daarnaast zijn de aanpassingen voorgelegd aan het Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR).

PM resultaat

Het Adviesrapport 2021 van de ANVS aan het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat dat (mede) ten grondslag ligt aan de wijzigingen is openbaar gemaakt met de internetconsultatie.

B. Artikelsgewijs

Onderdeel A [artikel 2]

Uit het tijdschrijf-onderzoek door de Autoriteit in de periode 2018-2019 blijkt dat er gemiddeld 12 uur is besteed per transportvergunning. Het verschuldigde bedrag is dienovereenkomstig aangepast.

Onderdeel B [artikel 3]

Artikel 3 is vervallen, zie hiervoor paragraaf 3.1 van het algemeen deel van de toelichting.

Onderdeel C [artikel 4]

De in artikel 4 opgenomen bedragen zijn aangepast overeenkomstig het Adviesrapport 2021. Uit een combinatie van het tijdschrijven en kwalitatief onderzoek (interviews) is geconcludeerd dat de opgenomen ureninschatting nog actueel is. Daarbij wordt opgemerkt dat deze conservatief is, zodat nooit meer dan de daadwerkelijke kosten in rekening worden gebracht. Omdat de formatieve salarisschalen van de betrokken vergunningverleners meestal tussen schaal 12 en schaal 13 liggen, is bij de bepaling van de nieuwe bedragen uitgegaan van het gemiddelde hiervan. Dit betekent op basis van de Handleiding overheidsstarieven 2025 [2026] een gemiddeld uur bedrag van $(105+117)/2 = € 111$. De gemiddelde totale loonkosten per jaar bedragen € 151.000. Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een oprichtingsvergunning voor een kernenergiecentrale is dan bijvoorbeeld een bijdrage verschuldigd van € 906.000 (gemiddelde loonkosten (151.000) x aantal fte's (6)).

Onderdeel D [artikel 5]

Zie de toelichting bij onderdeel C.

Onderdeel E [artikel 6]

Zie de toelichting bij onderdeel C.

Onderdeel F [artikel 7]

Het onderscheid in artikel 7 tussen een niet-gecompliceerd besluit en een gecompliceerd besluit is niet gewijzigd. Blijkens de definitiebepalingen van artikel 1 van het BvK is er sprake van een gecompliceerd besluit indien een besluit betrekking heeft op a) de veiligheidsfuncties van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet of b) meerdere technische of organisatorische processen van een inrichting als bedoeld in artikel 15, onderdeel b, van de wet. Mede gegeven de toelichting bij artikel 1 zal er in de praktijk weinig twijfel kunnen bestaan over de (on)gecompliceerde aard van een besluit. Het bepalen van de in rekening te brengen bedragen, en derhalve welke categorie, is onderdeel van gesprek tijdens het vooroverleg met de Autoriteit, zodat daarover vroegtijdig duidelijkheid kan bestaan. Ter verduidelijking wordt opgemerkt dat een vergunning voor een bedrijfsduurverlenging als gecompliceerd besluit wordt beschouwd, ook indien geen grote wijzigingen aan de inrichting noodzakelijk zijn om de levensduurverlenging mogelijk te maken. Dit omdat voor zo'n verlenging uitvoering

onderzoeken worden gedaan, die in de vergunningprocedure door de Autoriteit worden beoordeeld, die zowel gaan over de veiligheidsfuncties als de technische en/of organisatorische processen van een nucleaire inrichting.

Zie verder de toelichting bij onderdeel C in verband met de berekening van de bedragen.

Onderdeel G [artikel 8]

Eerste lid (artikel 8, eerste lid)

In artikel 8, eerste lid (nieuw), is bij de vaststelling van de verschuldigde jaarlijkse bijdragen voor het regulier toezicht uitgegaan van een nieuwe onderverdeling van de toezichtlast tussen de verschillende typen nucleaire inrichtingen. Hiernaast is hierbij – anders dan voorheen – uitgegaan van het gemiddelde van de tariefschalen van toezichthouders (12 en 13) en de bijbehorende actuele loonkosten per fte overeenkomstig de Handleiding overheidsstarieven 2025. Voorts is nu ook een bijdrage verschuldigd voor het toezicht tijdens de oprichtingsfase (inclusief de bouw). Zie verder paragraaf 3.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Tweede lid (artikel 8, tweede lid)

In het tweede lid van artikel 8 is specifiek voor de Kerncentrale Dodewaard (KCD) een onderscheid gemaakt tussen de huidige fase van 'veilige insluiting' en de ontmantelingsfase. KCD zit conform de huidige vergunning tot 2045 in veilige insluiting en het toezicht in deze fase is beperkt. Tijdens ontmantelingsfase zal het toezicht echter fors intensiveren. Voor deze laatste fase is nu voorzien in een verplichting voor vergunninghouder om meer bij te dragen in de kosten van het toezicht dan thans het geval is. In de systematiek van het BvK liepen de kosten voor toezicht door in de ontmantelingsfase, namelijk totdat de vergunning is ingetrokken. De KCD was een kernenergiecentrale en zou wat dat betreft in de 'duurste' categorie vallen van het BvK. Gelet op het voormalig beperkte vermogen van deze kerncentrale zou dat niet redelijk zijn. Gezien de status van deze installatie en de omvang van ontmantelingsproject is daarom voor de bijdrage in de jaarlijkse toezichtskosten aansluiting gezocht bij de inzet voor het toezicht op de Hoge Flux Reactor en PALLAS-reactor te Petten. Voor andere kernenergiecentrales is dit onderscheid niet gemaakt omdat zij in de toekomst niet eerst in veilige insluiting zullen gaan, maar direct ontmanteld zullen worden. De bijdrage aan het toezicht voor deze installaties blijft in alle fasen hetzelfde.

Vervallen aparte bijdrage voor 10EVA toezicht

De regeling voor KCD komt in de plaats van het vervallen artikel 8, tweede lid, van het BvK waarin bijdragen waren opgenomen voor het toezicht op 10EVA. Zoals in het algemeen deel van de toelichting is aangegeven, wordt niet langer een aparte vergoeding in rekening gebracht voor het 10EVA toezicht. Dit wordt geacht begrepen te zijn in de vergoeding voor het reguliere toezicht.

Onderdeel H [artikel 9]

Eerste lid

Indien het maken van een MER onderdeel is van de vergunningprocedure, neemt de tijdsinspanning aanzienlijk toe, bijvoorbeeld vanwege de tijd benodigd voor de

beoordeling van het MER en de beantwoording van eventuele inspraakreacties. Daarom voorziet het huidige BvK in een extra bedrag dat verschuldigd is bij een verplicht MER. Indien een initiatiefnemer vrijwillig een MER maakt, is een extra vergoeding ook gerechtvaardigd. Immers, ook de beoordeling van een vrijwillig MER brengt extra kosten met zich bij beoordeling van de aanvraag en de (eventuele) vergunningverlening. Dit stemt overeen met het profijtbeginsel zoals uiteengezet in 'Maathouden 2014'. Artikel 9, eerste lid, is aldus aangepast. De hoogte van het bedrag is geactualiseerd aan de hand van de gewogen tariefschalen en de Handreiking overheidstarieven.

Tweede lid

Onder de Omgevingswet is een advies van de Commissie mer bij een project-MER niet langer verplicht, maar een dergelijk advies zal veelal wel gewenst zijn, bijvoorbeeld vanwege de complexiteit van de beoogde inrichting en/of de locatie daarvan of vanwege de bijzondere expertise van de Commissie mer, met name op milieugebied. De initiatiefnemer heeft er ook belang bij dat de milieugevolgen afdoende in kaart zijn gebracht. Daarom zal ook in dat geval een extra bijdrage worden gevraagd. Omdat de toekomstige tarieven van de Commissie mer onbekend zijn, is ervoor gekozen om in het BvK geen vast bedrag meer op te nemen, maar aan te sluiten bij de systematiek voor inhuur van externe expertise. Het door de Commissie mer in rekening gebrachte tarief (de factuur) wordt één op één aan de vergunninghouder doorbelast bij het verlenen van de vergunning. Artikel 9, tweede lid, is aldus aangepast.

Derde lid

De regeling voor doorberekening van de kosten van extern advies in artikel 9 is uitgebreid tot toelatingen ingevolge de artikelen 2 (transport van splijtstoffen), 10 (registratie en erkenning), 10a (stralingstoepassingen) en 10b (transportvergunningen en certificering van verpakkingen). De beperking van externe adviezen tot nucleaire wijzigingsvergunningen die gecompliceerd zijn (artikel 7, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c) is komen te vervallen. Kosten van extern advies kunnen in voorkomend geval dus ook doorberekend worden in geval van niet-gecompliceerde vergunningen voor nucleaire inrichtingen. De praktijk leert dat daarbij weinig tot geen externe expertise nodig zou zijn, maar indien dat wel gebeurt, kan dat in rekening worden gebracht.

Vierde lid

In artikel 9, vierde lid, onderdelen a en b, van het BvK zijn vaste vergoedingen opgenomen voor de kosten van kennisgevingen in Nederland bij reguliere vergunningprocedures en bij uitgebreide procedures. Het gaat hierbij om publicaties in een lokale krant, een regionale krant en/of een landelijke krant, waarbij het publiek wordt geïnformeerd over een (ontwerp)vergunning en de mogelijkheden voor inspraak, bezwaar en/of beroep. Hoe vaak en waar gepubliceerd moet worden is afhankelijk van de procedure en het soort vergunning.

Vanwege de beperkte kosten van kennisgeving bij de reguliere procedure mede in verhouding tot de administratieve lasten van het doorbelasten hiervan, worden hiervoor in het BvK niet langer kosten voor kennisgeving in rekening gebracht. Dit onderdeel vervalt.

In het BvK worden vaste bijdragen gehanteerd voor kennisgevingen. Dit biedt geen flexibiliteit bij wijziging van de regelgeving en/of het beleid met betrekking tot publicaties, terwijl de daadwerkelijke kosten van publicaties relatief eenvoudig aan de hand van de factuur zijn vast te stellen. Daarom wordt met deze wijziging voor de

kosten van binnenlandse kennisgevingen bij de uitgebreide vergunningprocedure aangesloten bij de systematiek van de externe expertise. Dit is geregeld in onderdeel a van het vierde lid. Hetzelfde geldt voor de kosten van kennisgevingen in het buitenland. Dat is nu geregeld in onderdeel b van het vierde lid van artikel 9.

Omdat geen aparte kennisgeving meer is vereist in geval van een MER, wordt geen bijdrage meer in rekening gebracht voor de publicatie van een MER in Nederland en het buitenland. De oude onderdelen d en e van artikel 9, vierde lid, van het BvK zijn vervallen.

Onderdeel I [artikel 10]

De eerste registratie van stralingsartsen en stralingsdeskundigen is een beperkte administratieve handeling met navenante beperkte tijdsbesteding. Daarom wordt hiervoor geen bijdrage meer gevraagd. De vergoedingen voor herregistraties en erkenningen van dosimetrische diensten zijn geactualiseerd aan de hand van het uitgevoerde tijdschrijfonderzoek, de geldende tariefschalen en de meest recente Handleiding overheidsstarieven. De vergoeding voor erkenning van opleidingsinstellingen is ongewijzigd. Artikel 10 is dienovereenkomstig aangepast.

Onderdeel J [artikel 10a en 10b]

Artikel 10a

Stralingstoepassingen

In het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming is een vergunningplicht opgenomen voor bepaalde handelingen met betrekking tot toestellen of versnellers ter bescherming tegen blootstelling aan ioniserende straling. Het gaat hierbij om röntgentoestellen en deeltjesversnellers. Röntgentoestellen en andere versnellers worden bijvoorbeeld gebruikt voor het maken van medische scans, bestraling van kanker en andere medische behandelingen. Ook worden versnellers onder meer gebruikt voor kwaliteitscontrole van levensmiddelen en andere goederen, en voor bagage-, vracht- en goederencontrole.

Eerste en tweede lid

Teneinde de kostendekkendheid te verhogen in overeenstemming met het profijtbeginsel (zie 'Maathouden 2014') wordt een vaste bijdrage geïntroduceerd voor de verlening van deze vergunningen voor stralingstoepassingen. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen nieuwe vergunningen (reguliere of uitgebreide procedure), inhoudelijke wijzigingen van een bestaande vergunning en administratieve wijzigingen. Hiermee wordt maatwerk verzekerd en geborgd dat de bijdrage gerechtvaardigd is.

Derde lid

In de Regeling basisveiligheidsnormen stralingsbescherming worden aanvullende eisen gesteld aan ondernemers die een vergunning hebben voor het verrichten van handelingen met categorie 1-, 2-, of 3-stoffen. Het gaat hierbij om kunstmatige radioactieve stoffen met verhoogde risico's. In dergelijke gevallen is een beveiligingsplan, een bedrijfsnoodplan en/of een beëindigingsplan vereist. Het aantal vergunninghouders met een vergunning voor handelingen met categorie 1-, 2- of 3-stoffen ligt rond de 100. Hiernaast zijn er circa 20 complexvergunninghouders, zoals ziekenhuizen, universiteiten en grote concerns. Een complexvergunning is vereist voor

ondernemers of locaties waar handelingen worden verricht met meer dan 100 radioactieve bronnen. De beoordeling van aanvragen voor dergelijke vergunningen vergt blijkens het tijdschrijfonderzoek veel extra tijd indien tevens een beveiligingsplan, een bedrijfsnoodplan of een beëindigingsplan verplicht is. Daarom is in artikel 10a, derde lid, voor de verlening van dergelijke gecompliceerde vergunningen een extra bijdrage geïntroduceerd.

Vierde en vijfde lid

De beoordeling van een aanvraag voor het inhoudelijk wijzigen van een bestaande vergunning vergt in de regel minder tijd. Daarom wordt voor dergelijke wijzigingsvergunningen een lagere vergoeding gevraagd (vierde lid). Voor zuiver administratieve wijziging van een vergunning wordt geen vergoeding gevraagd (vijfde lid) omdat zo'n wijziging weinig tijd vergt. Een administratieve wijziging betreft een korte en simpele handeling, zoals het wijzigen van een bedrijfsnaam of het wijzigen van een rechtsvorm. Voor de stralingshygiëne heeft dit geen gevolgen.

Zesde lid

Tenslotte is in artikel 10a, zesde lid, een aparte vergoeding opgenomen voor gevallen waarbij de Autoriteit bij beschikking voor daarbij aangewezen specifieke bronnen of handelingen specifieke vrijstellingswaarden of vrijgavewaarden vaststelt. Dit levert de ondernemer vaak aanzienlijke kostenbesparingen op, bijvoorbeeld bij afvoer van radioactief afval naar de COVRA. De aanvragen voor specifieke vrijstellingswaarden en vrijgavewaarden kosten de Autoriteit blijkens het tijdschrijfonderzoek daarentegen veel tijd. Op basis van het profijtbeginsel is het daarom gerechtvaardigd om een hogere vergoeding te vragen.

Artikel 10b (transportvergunningen)

In artikel 10b worden op basis van het profijtbeginsel nieuwe vergoedingen geïntroduceerd voor een aantal transportvergunningen alsmede voor de goedkeuringen van transport verpakkingen en voor de validatie van goedkeuringen van transportverpakkingen.

Eerste en derde lid

In de eerste plaats is een beperkte vergoeding opgenomen voor de verlening van transportvergunningen voor hoogactieve bronnen (Highly Active Sealed Sources of HASS) en voor radioactieve geneesmiddelen.

Tweede lid

In de tweede plaats is er een vergoeding opgenomen voor een transportvergunning 'special arrangement'. Er is sprake van een "special arrangement" in geval van vervoer op grond van een speciale regeling zoals vervoer waar op voorhand geen gecertificeerde verpakking aanwezig is maar dat wel voldoet aan het vereiste veiligheidsniveau. In de verlening van dit type transportvergunning gaat relatief veel tijd zitten.

Vierde tot en met zesde lid

Hiernaast is op basis van expert-inschatting een vergoeding opgenomen voor zowel het in behandeling nemen van een aanvraag voor goedkeuring van een nieuwe transportverpakking (collo) als voor de daadwerkelijke goedkeuring van zo'n transportverpakking (collo). Het goedkeuren van nieuwe transportverpakkingen is een wettelijke taak van de Autoriteit. Aan die transportverpakkingen worden hoge eisen gesteld. Om een verpakking goed te keuren verricht niet alleen de Autoriteit werkzaamheden, ook wordt specialistische kennis ingehuurd van (tot op heden vaak)

TNO. In het buitenland is het al gebruikelijk om voor deze certificering van een nieuwe verpakking een vergoeding te vragen (bedragen variëren van € 30.000 tot € 146.000 (prijsspeil 2021)). Op basis van het profijtbeginsel is het gerechtvaardigd om ook voor de goedkeuring van een nieuwe transportverpakking door de Autoriteit een vergoeding te vragen. Daarmee loopt Nederland weer in de pas met andere landen.

Tenslotte is een aparte vergoeding opgenomen voor de validatie door de Autoriteit van buitenlandse goedkeuringen van transportverpakkingen.

Onderdeel K [artikel 12]

In artikel 12 zijn de nieuwe vergoedingen voor toelatingen stralingstoepassingen (artikel 10a) en transportvergunningen (artikel 10b) opgenomen. De verschuldigde bedragen worden bij separaat besluit door de Autoriteit in rekening gebracht bij de bekendmaking van de toelatingen inclusief de eventuele gemaakte kosten voor extern advies.

Tweede tot en met vierde lid

De bijdragen verschuldigd voor het toezicht nucleair (artikel 8) worden in het BvK vooraf in rekening gebracht, namelijk in januari van elk kalenderjaar voor komend toezicht in datzelfde jaar. Deze wijze van in rekening brengen van de toezichtkosten gaat uit van bestaande, lopende situaties, maar biedt geen passende oplossing in geval van oprichting van een nieuwe inrichting of voltooiing van de ontmanteling van een bestaande inrichting. Voor die twee specifieke situaties wordt daarom voorzien in een nieuwe wijze van in rekening brengen waarbij de kosten pro rata in rekening worden gebracht.

In geval van de verlening van een oprichtingsvergunning wordt de verschuldigde bijdrage in rekening gebracht naar rato van het resterende jaar uitgaande van hele maanden, gerekend vanaf inwerkingtreding van de oprichtingsvergunning (tweede lid). Bijvoorbeeld, bij inwerkingtreding van een oprichtingsvergunning op 1 juli van een jaar wordt 6/12 van het verschuldigde bedrag in rekening gebracht. Het daaropvolgende jaar geldt de hoofdregel, namelijk dat de bijdrage voor het hele jaar uiterlijk in januari in rekening worden gebracht.

Indien de ontmanteling van een inrichting is voltooid en de vergunningen zijn ingetrokken én in werking getreden, wordt de in januari van dat jaar in rekening gebrachte vergoeding voor het hele jaar achteraf verminderd naar rato van het resterende jaar (derde lid). Bijvoorbeeld, indien het intrekkingbesluit op 15 augustus van een jaar in werking treedt, wordt 4/12 van het voor dat jaar verschuldigde bedrag in mindering gebracht, bijvoorbeeld middels een creditfactuur, namelijk voor de maanden september t/m december van dat jaar. Hiermee wordt conform 'Maathouden 2014' voorkomen dat te veel kosten in rekening worden gebracht.

Specifiek voor de kerncentrale Dodewaard, is voorzien in een aparte regeling om te borgen dat de hogere jaarlijkse bijdrage voor de ontmantelingsfase te zijner tijd, bij start van de ontmanteling, pro rata in rekening wordt gebracht (artikel 12, vierde lid). Tevens vindt alsdan pro rata restitutie plaats van de reeds voor datzelfde jaar in rekening gebrachte bijdrage voor het toezicht tijdens de veilige insluiting. Op deze wijze wordt geborgd dat er alleen een bijdrage wordt betaald voor het daadwerkelijk uitgevoerde toezicht.

Onderdeel L [artikel 13]

De indexatiebepaling in artikel 13 is in overeenstemming gebracht met de nieuwe systematiek voor de berekening van de verschuldigde bijdragen voor de uitvoering van de Kernenergiewet. Zie het algemeen deel van de toelichting.

Dit betekent dat voor de jaarlijkse indexatie aansluiting is gezocht bij (het gemiddelde van) de toepasselijke salarisschalen en de daarbij behorende tarieven ingevolge de Handleiding overheidsstarieven (HOT). Deze HOT wordt jaarlijks opgesteld door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en is bedoeld om de kosten van een medewerker in overheidsdienst inzichtelijk te maken. Het HOT wordt gebruikt door veel overheidsdiensten die (zoals de Autoriteit) werken zonder kostprijsmodel en zonder uren-schrijven. De HOT geeft gemiddelde uurtarieven per salarisschaal weer, op basis van de werkelijke gemiddelde totale loonkosten.

Het huidige artikel 13, tweede lid, (indexatie op basis van CPI) vervalt. Enerzijds omdat de kosten van een advies van de Commissie mer in het vervolg op factuurbasis in rekening zullen worden gebracht en die kosten reeds door de Commissie mer zullen worden geïndexeerd (artikel 9, tweede lid). Anderzijds omdat voor de kosten van kennisgeving ingevolge de reguliere vergunningprocedure geen bijdrage meer wordt gerekend en omdat voor kennisgevingen ingevolge de uitgebreide vergunningprocedure niet langer een vaste bijdrage in rekening wordt gebracht, maar een bijdrage op basis van factuur (bestaand artikel 9, vierde lid, onderdelen a en b). Ook deze door derden in rekening gebrachte kosten zullen periodiek reeds worden geïndexeerd. De verschuldigde bijdragen voor registratie en erkenning (artikel 10) zijn ook gebaseerd op tijdsbesteding zodat het de voorkeur verdient om hierbij ook te indexeren op basis van geldende tariefschalen en bijbehorende overheidsstarieven (HOT). Hetzelfde geldt voor de bijdragen voor vergunningen voor stralingstoepassingen (artikel 10a) en voor transportvergunningen en verpakkingscertificaten (artikel 10b).

Onderdeel M [artikel 14, tweede lid,]

Ingevolge artikel 14, tweede lid, bleef het oude Bijdragenbesluit Kernenergiewet 1981 van toepassing op de Lage Flux Reactor te Petten (LFR). De ontmanteling van de LFR is in 2018 voltooid en in 2021 zijn de vergunningvoorschriften met betrekking tot de ingetrokken. Daarom is artikel 14, tweede lid, vervallen.

Onderdeel N [bijlage als bedoeld in artikel 13, e]

In de bijlage bij artikel 13 is de inzet van de Autoriteit voor de diverse toelatingsactiviteiten en toezichtactiviteiten opgenomen uitgedrukt in aantal uren of voltijdsequivalenten (vte's). Deze inzet vormt de basis voor de verschuldigde bijdragen in de aan de uitvoering van de Kernenergiewet verbonden kosten, en voor de jaarlijkse indexatie daarvan. De bestaande inzetcijfers zijn geactualiseerd op basis van de bevindingen uit de evaluatie (tijdschrijven, nadere analyse verdeling toezichtlast), en meer algemeen ervaring en expertise van de Autoriteit. De inzetcijfers voor de splijtstofvergunning zijn geschrapt nu hiervoor niet langer een bijdrage verschuldigd is (artikel 3 is vervallen). Voor de nieuwe geïntroduceerde bijdragen voor toelatingen (stralingsbescherming en transportvergunningen) zijn de inzetcijfers aangevuld.

ARTIKEL II (INWERKINGTREDING)

Met dat datum van inwerkingtreding van 1 januari 2027 is aangesloten bij de systematiek van de vaste verandermomenten en minimuminvoeringstermijnen in Aanwijzing 4.17 van de Aanwijzingen voor de regelgeving

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT – OPENBAAR
VERVOER EN MILIEU,

A.A. Aartsen